לימוד שבת פרשת וירא

השבוע התחלנו לבקש בתפילה
"ותן טל ומטר לברכה..."
בתפילת הכהן הגדול ביו"כ הוא היה מתפלל
"ואל תכנס לפניך תפילת עוברי דרכים",
מי הם אותם עוברי דרכים?
בהסבר פשוט-אלו אותם אנשים שהיו בדרכים
והתפללו שלא ירד הגשם. אך ישנו פירוש נוסף,
עמוק וכללי יותר- עוברי הדרכים הם אנשים
שבחייהם הם מתנהגים כעוברי דרך, צועדים לעבר
נק' כלשהי בלי לשים לב למה שקורה תוך כדי.
ההפך של אנשים כאלה הם "מהלכים בדרך".
אנשים שמחוברים לדרך שלהם, נהנים וחיים
אותה. קשובים לצרכים העכשויים
תוך צעידה מתמדת לעבר המטרה.

השבוע בי"א חשוון היה יום פטירת רחל אימנו.
מקריאה פשוטה על חייה ניתן לשים לב לפרט
מעניין. במהלך רוב חייה, היתה רחל במצב של
ציפייה, של דרך לעבר מטרה מסויימת.
זה מתחיל בהמתנה ארוכה לחתונה עם יעקב
אבינו, שעבד בשבילה שנים רבות.
לאחר שכבר התחתנה איתו,
רחל מצפה במשך שנים לילד.
גם כשהיא מתה, היא נקברת "על אם הדרך..."

רחל אימנו מהווה סמל למידת החסד והרחמים,
לדמותה של אמא ולכוחה של תפילה..

לפעמים יש לנו תחושה שרק המטרה היא העיקר, שאין ערך לדרך. אנחנו מחפשים קיצורים ומתמקדים רק במטרה הסופית. זה בהחלט דבר חשוב- להציב מטרות ולדבוק בהן אך לא פחות חשוב- לשים לב לדרך. ללמוד ממנה, לחוש אותה ולהתחבר כל הזמן.

אנחנו נמצאים בתקופה שהיא סוג של דרך לעבר מטרה כלשהי. כולנו שומעים ומדברים על "כשתיגמר הקורונה..". מתכננים ומדברים מה נעשה כשהכל ייגמר.

אבל רגע, שכל אחד יעשה חושבים עם עצמו- מה אני עושה בינתיים? האם אני מנצל את הזמן, קשוב לצרכים שלי, של עמ"י? האם אני לומד ממה שקורה סביבי?

האם אני מהלך בדרך או חלילה עובר בה?

בס"ד

לימוד שבת פרשת וירא

השבוע התחלנו לבקש בתפילה
"ותן טל ומטר לברכה..."
בתפילת הכהן הגדול ביו"כ הוא היה מתפלל
"ואל תכנס לפניך תפילת עוברי דרכים",
מי הם אותם עוברי דרכים?
בהסבר פשוט-אלו אותם אנשים שהיו בדרכים
והתפללו שלא ירד הגשם. אך ישנו פירוש נוסף,
עמוק וכללי יותר- עוברי הדרכים הם אנשים
שבחייהם הם מתנהגים כעוברי דרך, צועדים לעבר
נק' כלשהי בלי לשים לב למה שקורה תוך כדי.
ההפך של אנשים כאלה הם "מהלכים בדרך".
אנשים שמחוברים לדרך שלהם, נהנים וחיים
אותה. קשובים לצרכים העכשויים
תוך צעידה מתמדת לעבר המטרה.

השבוע בי"א חשוון היה יום פטירת רחל אימנו.
מקריאה פשוטה על חייה ניתן לשים לב לפרט
מעניין. במהלך רוב חייה, היתה רחל במצב של
ציפייה, של דרך לעבר מטרה מסויימת.
זה מתחיל בהמתנה ארוכה לחתונה עם יעקב
אבינו, שעבד בשבילה שנים רבות.
לאחר שכבר התחתנה איתו,
רחל מצפה במשך שנים לילד.
גם כשהיא מתה, היא נקברת "על אם הדרך..."

רחל אימנו מהווה סמל למידת החסד והרחמים,
לדמותה של אמא ולכוחה של תפילה..

לפעמים יש לנו תחושה שרק המטרה היא העיקר, שאין ערך לדרך. אנחנו מחפשים קיצורים ומתמקדים רק במטרה הסופית. זה בהחלט דבר חשוב- להציב מטרות ולדבוק בהן אך לא פחות חשוב- לשים לב לדרך. ללמוד ממנה, לחוש אותה ולהתחבר כל הזמן.

אנחנו נמצאים בתקופה שהיא סוג של דרך לעבר מטרה כלשהי. כולנו שומעים ומדברים על "כשתיגמר הקורונה..". מתכננים ומדברים מה נעשה כשהכל ייגמר.

אבל רגע, שכל אחד יעשה חושבים עם עצמו- מה אני עושה בינתיים? האם אני מנצל את הזמן, קשוב לצרכים שלי, של עמ"י? האם אני לומד ממה שקורה סביבי?

האם אני מהלך בדרך או חלילה עובר בה?